

ת"פ 24402/02/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ל ד

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ח אייר תשע"ח

03 מאי 2018

ת"פ 24402-02-17 מדינת ישראל נ' ד (עצור בפיקוח)

תיק חיצוני: 762/2017

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד היבה טבאג'ה
נגד	ל ד (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד מחמד רחאל
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- תקיפת בת זוג, בניגוד לסעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (מספר עבירות);
- תקיפת קטין, בניגוד לסעיף 382 (ב) (2) לאותו חוק (מספר עבירות);
- תקיפת קטין או חסר ישע בידי האחראי עליו, בניגוד לסעיף 368 ב' (א) סיפא לאותו חוק (עבירה אחת).
- איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן ת/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בהיותו נשוי ואב לארבעה ילדים, במועדים רבים שאינם ידועים במדויק, בין שנת 2010 ועד למעצרו של הנאשם בתאריך 01.02.17, נהג הנאשם להכות את רעיתו וכן את ילדיו הקטינים, בכך שסטר בפניהם; דחף את רעיתו וסטר לה. כמו כן, במספר הזדמנויות נהג להכות את רעיתו ואת הקטינים באמצעות מקל עץ, בידיהם וברגליהם.

הנאשם אף נהג לאיים על רעיתו.

בנוסף, במספר הזדמנויות, דרש הנאשם מהמתלוננת ומהילדים הקטינים לעסות את כפות רגליו וכאשר לא עשו זאת לשביעות רצונו, תקף אותם תוך שזרק לעברם בקבוקי מים.

בהתאם לעובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2010, כאשר הבחין הנאשם באחד מילדיו הקטינים, יליד 2004, נוטל פחית משקה קל שהנאשם הוציא על מנת למסור לקרוב משפחה שנכח בבית - כעס עליו הנאשם תוך שהעיף את הפחית מידו. או אז, הורה הנאשם לבן הקטין להיכנס לחדר בבית. כאשר נכנס הקטין לחדר, נטל הנאשם מנהץ בגדים חם והצמידו לכף ידו של הבן הקטין, תוך שגורם לו לחבלה של ממש מסוג כווייה.

בהתאם לעובדות האישום השלישי בכתב האישום המתוקן, במועד הסמוך לחודש ינואר 2017, עת שב הנאשם לביתו והבחין בביתו הקטינה, ילידת 2005, שותה מים, כשהיא עומדת, נטל הנאשם צלחת והשליכה לרצפה. הצלחת התנפצה ורסיס ממנה פגע בסמוך לעינו של הבן הקטין, יליד 2004. במקביל, סטר הנאשם לבת, ילידת 2005.

בהמשך, בתאריך 29.01.17, סמוך לשעות הערב, עת שב הנאשם לביתו והבחין בילדים הקטינים מתווכחים ביניהם - היכה אותם הנאשם באמצעות מקל ומיד לאחר מכן פנה אל רעיתו, תפס אותה בחולצה, היכה בכתפה, ואיים על חייה ועל חיי הילדים הקטינים.

תחילה, כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, ואולם, במועד שנקבע לשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים לכדי הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בעבירות, הורשע על פי הודאתו והופנה לחקירת שירות המבחן למבוגרים.

ההסדר לא כלל הסכמות ענשיות ולכל צד נתאפשר לטעון לעונש כראות עינו.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, את המרשם הפלילי של הנאשם (ת/3) ממנו עולה, כי הורשע, בעבר, בעבירות אלימות במשפחה כלפי בת זוג וכן בכליאת שווא, ונדון למאסר קצר. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעה בעבירה כנגד הרכוש.

עוד הגישה התביעה המרשם התעבורתי של הנאשם (ת/4), ובו מספר רב של הרשעות, בין היתר בגין הסעת ילדים בניגוד לכללי התנועה, כשאיןם חגורים; וכן עבירות של נהיגה ללא רישיון; מעבר באור אדום; נהיגה ברכב שאינו תקין; ועוד.

עוד הגישה התביעה כתב האישום המתוקן, בתיק הקודם בו הורשע הנאשם בעבירות אלימות במשפחה (ת/5א). כעולה מכתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בעבירות נגד בת זוג אחרת, כאשר, על פי הנתען, כלא אותה בבית בו התגוררו בכך שנעל אותה באמצעות מפתח כאשר יצא מהבית, וכן תקף אותה בכך ששפך עליה כוס קפה, בשל סירובה

להתלבש לפי רצונו. כמו כן, תקף אותה בכך שסטר לה והשליך עליה חפצים שונים. התביעה הגישה גם את פרוטוקול הדיון באותו התיק, המכיל גם את הכרעת הדין וגזר הדין (ת/5ב), כאשר, בדברו האחרון שם הבטיח הנאשם, כי המעשים שעשה לא יחזרו על עצמם.

מטעם ההגנה, הוגשה חוות דעת קרימינולוגית פרטית - ערוכה על ידי הקרימינולוגית הקלינית, מעיין דבש-דבדוביץ' (נ/1). התביעה ויתרה על חקירתה הנגדית של עורכת חוות הדעת הפרטית, אך ציינה, כי היא חולקת על האמור בה.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 37 במועד עריכת התסקיר; נשוי ואב לשישה; לטענתו, עובד כעצמאי בתחום השיפוצים.

הנאשם הוא הצעיר מבין ארבעה אחים. הקשר עם אביו היה רופף.

הנאשם לא סיים את חוק לימודיו, והעתיק מגוריו לאילת, לטענתו עקב הסתבכות רומנטית עם בת של משפחה אחרת במזרח ירושלים.

רעית הנאשם הנוכחית, ממוצא אוקראיני, התאסלמה ונהלה עימו קשר מורכב.

הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד למעשיו ושירות המבחן התרשם, כי נוקט במנגנוני הגנה של טשטוש וצמצום, בניסיון להפחתת חומרת המעשים.

לטענת הנאשם, נהג באלימות ככלי חינוכי כלפי ילדיו.

עוד טען, כי נהג באלימות כלפי רעיתו בשל תסכול ובשל קשיים כלכליים הגורמים לו להתפרץ ולפעול באופן כוחני.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל קווים אישיותיים נרקסיסטיים ובלתי בשלים וכי הוא מרוכז בעצמו ובצרכיו ומתקשה לראות את האחר. הנאשם תופס את רעיתו כמי שאמורה לספק את כל צרכיו, ללא הכרה בצרכיה שלה. הנאשם נעדר כלים להתמודדות בעת קונפליקט וכאשר ציפיותיו אינן נענות - בהיותו בעל סף תסכול נמוך הוא נוקט באלימות ופועל ללא שיקול דעת, תוך שאינו עומד בגבולות.

שירות המבחן התרשם ממסוכנות להתנהגות אלימה ופורצת גבולות בעתיד.

עם זאת, התרשם שירות המבחן, כי לנאשם רצון ושאיפה לניהול אורח חיים משפחתי תקין וכי תקופת מעצרו הן בבית העצורים והן במעצר בפיקוח אלקטרוני - היה בה כדי לחדד בעבורו את גבולות המותר והאסור.

הנאשם לא נמצא בשל ומתאים להשתלבות בהליך טיפולי ובסופו של דבר, נמנע שירות המבחן מהמלצה בענינו.

במסגרת התסקיר, הביא שירות המבחן גם את עמדת רעית הנאשם - נפגעת העבירה, אשר במועד עריכת התסקיר, שהתה, עם ילדיה, במקלט לנשים מוכות.

רעית הנאשם תיארה מערכת יחסים קשה, המלווה באלימות כלפיה וכלפי הילדים, תוך שהנאשם כופה עליה בידוד חברתי ותלות מוחלטת, רגשית, פיסית וכלכלית בו.

לדברי הרעיה, משפחת הנאשם מודעת להתנהגותו האלימה, אך לא עלה בידו של מי מבני המשפחה להשפיע עליו.

שירות המבחן התרשם, כי השהות במקלט, בהפרדה מהנאשם, הביאה לתהליך של העצמה והתחזקות אצל רעיית הנאשם, אשר, כיום, נחושה לסיים מערכת היחסים הקשה והפוגענית עמו.

הערכת הקרימינולוגית הפרטית

כאמור, הוגשה בענינו של הנאשם, מטעם ההגנה, חוות דעת קרימינולוגית פרטית (נ/1).

עורכת חוות הדעת מציינת כי הרקע למעשים היה, בין היתר, היות בני הזוג מי שמגיעים מסביבה שונה וכן העובדה, כי גדל ללא קשר משמעותי עם אביו.

נטען, כי רקע נוסף העומד בבסיס המעשים הוא הסתבכויותיו הכלכליות של הנאשם.

נטען, כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו ומבקש לתקן את דרכיו.

נטען, כי הנאשם סובל רבות מכך, שכיום אינו חלק מחייהם של ילדיו.

נטען, כי הנאשם היה נטול הכלים הנדרשים לשמש כראש משפחה.

לסיום, נטען כי הנאשם איננו בעל נורמות עברייניות או דפוסי אלימות מושרשים וכי הוצאתו לקהילה טיפולית בתחום האלימות, עשויה לסייע לו ולצמצם את הסיכוי כי ימעד במעשי אלימות בעתיד.

עוד נאמר, כי ענישה שאינה כוללת אלמנט שיקומי, לא יהא בה כדי לתרום למניעת הסתבכויותיו בעתיד.

טענות הצדדים

כל אחד מבאי כוח הצדדים, הגיש טענותיו לעונש בכתב וכן השלים הטענות על-פה.

התביעה מדגישה הפגיעה שנגרמה לבני המשפחה ומבקשת, כי יצא מבית המשפט מסר ברור, במטרה לשרש את תופעת האלימות במשפחה ולהגן על הצדדים החלשים במשפחה.

התביעה מדגישה, כי הנאשם לא רק היכה את רעיתו וילדיו, אלא עשה מעשים שעלולים היו לגרום להם נזק ממשי ואף חבלות. כך, הן במקרה בו שבר צלחת ואחד הילדים נפגע מרסיס, והן תוך שימוש במקל ובמגהץ.

התביעה מדגישה, כי המדובר במעשים אלימים שנמשכו לאורך תקופה ארוכה מאד, על פני שנים.

התביעה מדגישה, כי התא המשפחתי אמור להיות מקום בו חשים בני המשפחה מוגנים.

התביעה טוענת, כי אצל הנאשם קיים אופי אלים מושרש.

התביעה טוענת, כי למעשה עברו בני המשפחה התעללות נפשית ופיסית מהנאשם.

התביעה מפנה לממצאי שירות המבחן בנוגע למידת נטילת האחריות אצל הנאשם; למסוכנותו לעתיד; ולאי התאמתו להשתלבות בטיפול.

התביעה עותרת שלא ליתן משקל לחוות הדעת הפרטית נ/1, אשר התבססה, לטענתה, על מפגש בודד עם הנאשם ואינה לוקחת בחשבון מלוא הנתונים הנדרשים.

אשר לעבירות נושא האישום הראשון - עותרת התביעה להעמיד מתחם הענישה כך שינוע בין 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעובדות נושא האישום השני - עותרת התביעה להעמיד מתחם הענישה כך שינוע בין 24 עד 40 חודשי מאסר

בפועל.

אשר לעובדות האישום השלישי - עותרת התביעה להעמיד מתחם הענישה כך שינוע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עותרת לגזור את דינו של הנאשם ברף הבינוני - גבוה של המתחם בכל הנוגע לעבירות נשוא האישום הראשון וברף הגבוה של המתחם, בכל הנוגע לאישומים השני והשלישי.

התביעה מבקשת לגזור עונש נפרד בגין כל אחד מהאישומים ולצבור את העונשים ב"חלק הארי שלהם".

עוד עותרת התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה ממושך וכן פיצוי לנפגעי העבירה.

ההגנה טוענת, כי מעשיו של הנאשם מהווים עבירות ב"מדרג הנמוך" וכי רמת הפגיעה מגילויי האלימות שהפגין, אף היא במדרג הנמוך, למעט המעשה של גרימת הכוויה, המגלם "רף פגיעה בינוני".

נטען כי במהלך רוב חייו, חסר היה הנאשם דמות אב, וכי הדבר השפיע על דימויו העצמי.

נטען, כי מעשיו של הנאשם אינם מן החמורים וכי למעט הכוויה - לא נגרמו נזקים משמעותיים.

נטען, כי מעשיו של הנאשם נעברו לפני זמן רב.

נטען, כי העבירות לא התרחשו באופן עקבי אלא כהתלקחות ספונטנית.

נטען, כי הנאשם מצר על מעשיו.

ההגנה בקשה להתחשב בהודאת הנאשם בעבירות וכן בתקופה הארוכה בה שהה במעצר ובתנאים מגבילים.

ההגנה עתרה לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כל המעשים, אשר ינוע בין 3 עד 14 חודשי מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם עונש על הרף הנמוך של המתחם.

כל אחד מבאי כח הצדדים הפנה לפסיקה ענפה לתמיכה בטענותיו.

בדברו האחרון, אמר הנאשם, כי טעה בחינוך ילדיו, וכי מבקש לסייע לו "לקום, להיות אדם חדש, ולהתפרנס בכבוד".

דין והכרעה

אלימות במשפחה בכלל, וכלפי בת זוג וילדים קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באושיות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

עוד ראו רע"פ 8279/08 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

בגזר הדין ת"פ 2269-02-13 **מדינת ישראל נ' כץ** (פורסם במאגרים), נאמר:

עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפיצותן, וכן הקושי של קרבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה**

את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת" (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 14.02.2011; רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.10.2012)).

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מגלה מנעד רחב של ענישה בעבירות מסוג זה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של העושה, כפי שהדברים משתקפים גם מהפסיקה שהציגו הצדדים.

לצורך קביעת מתחם הענישה הנהוג בעבירות של תקיפת קטינים הנתונים למרותו של הנאשם תוך גרימת חבלה, ביחד עם תקיפת בת זוג, יש לבחון רמת הענישה שנקבעה בפסיקת בתי המשפט.

אלימות כלפי בת זוג

· בפסק הדין רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שהתקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום, שם הורשע, על יסוד הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהלם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ופיצוי כספי.

· בפסק הדין רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בין היתר, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את גרושתו בראשה ובמצחה, גרם לה חבלות, הניף חגורה לעבר צווארה וחנק אותה באמצעותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **18 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין רע"פ 1826/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים על רעיתו, דחף אותה, הפילה על הרצפה וגרם לה חבלה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק דין רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר על פניה של רעיתו, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חדשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות.

· בפסק דין רע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות

ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע, בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבמספר הזדמנויות תקף את זוגתו ואיים עליה, ובחלק מהמקרים היא נזקקה לטיפול בבית החולים, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים בפני בני המשפחה כי יפגע בילדיהם. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **10 חדשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין רע"פ 3132/12 **דוד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שערעורו לבית משפט מחוזי נדחה. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים וכליאת שווא, בכך שבהזדמנויות שונות תקף את רעייתו, בעט בה וגרם לה לשטפי דם. במועד אחר, איים עליה, בעט בה, כלא אותה בדירתם וחסם את פיה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין רע"פ 10196/09 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שבית המשפט המחוזי דחה ערעורו על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום. הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמספר הזדמנויות, תקף את גרושתו באכזריות וגרם לה לחבלות וכשזו הפצירה בו לחדול ממעשיו, חנק אותה ואיים על חייה ועל חיי משפחתה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל**, מתוכם 4 בחופף למאסר נוסף למשך 54 חודשים שהוטל עליו בתיק אחר, ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שהלם אגרופו בבטנה ובכתפה ואיים עליה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו **8 חדשי מאסר בפועל** והתחייבות כספית.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי נצרת) 1328/04 **ברברמן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו, בכך שבמהלך יכוח בעט בה; איים לדרוס אותה; ובמועד נוסף, דחף אותה לעבר החלון ואיים לזרוק אותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי מרכז) 25020-02-13 **לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באמצעות אגרופו בידה וגרם לה סימן כחול בידה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ו-6 חדשי מאסר על תנאי.

· בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 249/12 **נועם נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של

נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, בכך שדחף את גרושתו מחוץ לבית מפני שהאוכל שהכינה לא היה לטעמו, והעביר אותה מסכת התעללות פיסית ומילולית אך היא לא נזקקה לטיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 24970-08-12 **הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 382(ב) לחוק העונשין, בכך שבאישון לילה, דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידה את בתם הפעוטה, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, הכה אותה בראשה וירק עליה. על הנאשם, בעל עבר, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין ת"פ 25611-07-10 **מדינת ישראל נ' לושנוב** (פורסם במאגרים) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמועד אחד חבט בפניה של בת זוגו באגרופו וגרם לה פצע מדמם; במועד אחר, תקף אותה בשל סירובה ליתן לו כסף לרכישת אלכוהול. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים כאשר מחציתו בחופף, כך שתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות הועמדה על 30 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

· בפסק הדין ת"פ 51478-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו ע'נאם**, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שלוש עבירות איומים, תקיפת סתם של בת זוג ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי בני 12 חודשים ו- 6 חודשים ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

· בגזר הדין ת"פ 20080-04-15 **מדינת ישראל נ' בן ישי**, קבע בית המשפט, בעניינו של נאשם אשר תקף את רעיתו באגרופיו וגרם לה חבלות בצווארה ובראשה, מתחם ענישה שינוע בין 8 ל-20 חדשי מאסר בפועל. היות שהנאשם עבר גם עבירות של נסיון לתקיפת שוטרים, אשר הגיעו למקום - נדון, בסופו של דבר, למאסר בפועל בן שנתיים ימים.

· בפסק הדין ע"פ 52594-01-16 **ווקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נדחה ערעור ההגנה על עונש בן 15 חדשי מאסר בפועל, בצירוף מאסרים מותנים ועיצומים כספיים בסך כולל בן 12,500 ₪, על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשלוש עבירות תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ועבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות ושתי עבירות של איומים. יצוין, כי גם באותו מקרה המדובר היה בעבירות, שנעברו, בחלקן, יותר מעשור לפני שניתן גזר הדין.

אלימות במשפחה הכוללת גם תקיפת קטינים

- בגזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז ת.פ. 45690-11-11 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי (הכאת ילדיו באמצעות חגורה), תקיפת בת זוג, אימים ועבירות נלוות, לעונש בן 24 חדשי מאסר, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 8 חדשים כשחציו במצטבר, סה"כ 28 חדשי מאסר, וענשים נלווים.
- בגזר הדין בית משפט השלום בעכו, ת.פ. 5451-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם שנדון בגין עבירות אלימות של פציעה ותקיפה כלפי בת זוגו, וכן תקיפת קטין תוך גרימת חבלה, בכך שתקף את אשתו באמצעות שני מקלות עץ מחוברים בשרשרת ברזל, וכן תקף את בנו הקטין לרבות קשירת ידיו ורגליו באזיקון ונשיכתו, והכאתו בסטירה, לעונש כולל בן שלוש שנים ומחצה, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 6 חדשים במצטבר, וענשים נלווים.
- בגזר הדין בית משפט המחוזי בירושלים ת.פ. 437/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם בגין עבירות של חבלה ותקיפה של קטין, בכך שהכה את בנותיו באמצעות מקלות חזרן ובאמצעות חגורה וכן קשר אותן באמצעות כבל חשמלי, הוטלו עליו 12 שנות מאסר.
- בגזר הדין בית משפט השלום בבאר שבע ת.פ. 3633/09 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטינים, בכך שהניח רגלו על צווארה של זוגתו במטרה לחנוק אותה, הצליף בילדיו באמצעות כבל מאריך, סטר לילדיו, לנוכח עבירות קודמות דומות ולאחר שנקבע כי נוהג לפרוק זעמו על אשתו וילדיו, לעונש מאסר בן 60 חדשים, בתוספת הפעלת מאסר מותנה בחלקו במצטבר, סך הכל עונש בן 68 חדשי מאסר.
- בפסק הדין רע"פ 6464/10 **דדון נ' מדינת ישראל** אישר בית המשפט העליון גזר דין של בית משפט השלום בראשל"צ, שאושר בערעור שהוגש בבית משפט המחוזי מרכז, בו נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטין באלימות פיסית ומילולית, תוך שנקבע כי השרה אורית טרור ופחד בבית, לעונש מאסר בן 36 חדשים.
- בגזר הדין ת"פ 39696-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בפועל כולל בן שש שנים (לרבות הפעלת מאסרים מותנים), על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת רעיתו וילדיו הקטינים, לרבות משיכת בשיערות בתו הקטינה, השלכתה אל הרצפה והכאה באגרופיו בפניה, כמו גם דחיפת רעיתו, אשר נפלה על הרצפה ואיום על בני הבית באמצעות אלה ובאמצעות מברג. כן סטר לרעיתו בפניה.

כאמור, סקירת הפסיקה מלמדת על קשת רחבה של ענישה בתחום האלימות בשפחה בכלל ואלימות כלפי בת זוג בפרט. עם זאת, מגמת בית המשפט העליון וכן בתי המשפט המבררים היא להכביד את רמת הענישה, תוך שהשיקולים האישיים של העברין נסוגים בפני הנזק שנגרם לנפגעי העבירה. ראו רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סופו של דבר, מוצא בית המשפט לקבוע, במקרה דנן, מתחמי ענישה כדלקמן:

א. בנוגע לאישום הראשון, שענינו תקיפת רעית הנאשם וכן הילדים הקטינים בסטירות בפניהם וכן באמצעות מכות במקל עץ, כמו גם באמצעות זריקת חפצים - בקבוקי מים - לעברם, מתחם ענישה אשר ינוע בין 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל;

ב. בנוגע לעבירת תקיפת הקטין נושא האישום השני - תקיפת הבן הקטין, תוך גרימת חבלה של ממש בדמות כוויה, באמצעות מגהץ חם- המדובר במעשה מכוער ואף אכזרי, המצדיק קביעת מתחם ענישה ברף גבוה, ובנוגע לכך יקבל בית המשפט את מלוא עתירת התביעה, שהיא מידתית במקרה זה, תוך קביעת מתחם ענישה אשר ינוע בין 24 עד 40 חודשי מאסר בפועל;

ג. בנוגע לעבירות נושא האישום השלישי - שעיקרן פגיעה בפניו של הבן הקטין באמצעות רסיס זכוכית כתוצאה מניפוץ צלחת; הכאת הילדים הקטינים באמצעות מקל עץ; וכן הכאת רעית הנאשם בכתפה ואיומים על חייה וחיי הילדים הקטינים - מתחם אשר ינוע בין 12 עד 20 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט מקבל טענת ההגנה, כי ניתן לראות בכלל האישומים שבכתב האישום המתוקן, בבחינת מסכת אחת ועל כן, מוצא לקבוע מתחם ענישה כולל, בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך חפיפה חלקית בין המתחמים שנקבעו לעיל, כך שינוע בין שנתיים ועד לארבע שנות מאסר בפועל.

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם, יש לשקול, לחובת הנאשם, את עברו הפלילי, הכולל הסתבכות קודמת בעבירות שענינן אלימות במשפחה, כאשר אף מאסר בפועל אותו ריצה - לא היה בו כדי להרתעו.

הנאשם ניצל פערי כוחות בינו לבין המתלוננת וילדיה - נפגעי העבירה. המדובר במתלוננת אשר שירות המבחן התרשם, כי הנאשם יצר תלות שלה כלפיו, תוך בידודה מסביבתה.

הנאשם אף גרם לפגיעה במעמד של אמם של הילדים הקטינים כלפיהם, כאשר לא נמנע מלתקוף גם אותה.

אין צורך להכביר מילים בנוגע לנזקים הקשים, אם נפשיים ואם גופניים, שנגרמו כתוצאה מהעבירות עשבר הנאשם. נזקים אלו נלקחו בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה, אך לעניננו, לא מצא בית המשפט, כי הנאשם מצר על הנזקים שגרם, מעבר להבעת צער במישור הרטורי, ומטיעוני ההגנה אף לא עולה קיומה של הכרה כלשהי בנזקים אלה. אי הכרה בנזקים היא נסיבה אותה יש לשקול במסגרת המתחם.

הנאשם נמנע מליטול אחריות מלאה למעשיו ולמעשה עומד, עד היום, על כך שפעל ממניעים חינוכיים.

הנאשם אף לא נמצא מתאים לשילוב בהליך טיפולי כלשהו, ומכאן, שאין אינדיקציה להפחתה במסוכנותו לעתיד.

כל אלה מצביעים לכיוון החמרה של ממש במסגרת מתחם הענישה.

אשר לטענת ההגנה בדבר חלופי הזמן - אין מקום לקבלה. הגם שהמעשה החמור ביותר בגינו עומד הנאשם לדין אירע, על פי המתואר בכתב האישום המתוקן בשנת 2010, הרי שבהתאם לעובדות בהן הודה הנאשם, המשיכו מעשי האלימות באופן שיטתי, ממש עד ליום מעצרו. חלופי הזמן הוא נסיבה מקלה כאשר המדובר במי שזנח את דרכו הנלוזה, אך לא זה המצב במקרה דנן. בנסיבות אלה, אין בחלופי הזמן, כאמור, כדי להקהות את שיקולי הענישה.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון את הודאתו באשמה, אשר חסכה מרעיתו ומהילדים הקטינים את מסירת עדותם במשפט, על כל המשתמע מכך.

עוד יקח בית המשפט בחשבון, את התקופה בה שהה הנאשם במעצר בין כתלי בית האסורים וכן התקופה הארוכה, בה שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

עם זאת, בשקלול מכלול הנסיבות, גוברים, במקרה דנן, השיקולים לחומרה, ובית המשפט מוצא להשית על הנאשם עונש על הרף הבינוני - גבוה של המתחם, שיהיה בו כדי לשדר המסר המתאים לנאשם ואף להרחיקו לתקופה משמעותית מבני משפחתו נפגעי העבירה, על מנת לאפשר להם להתחיל בשיקום חייהם, תהליך אשר, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, כבר החל, בסיוע הגורמים המתאימים במקלט בו שוהים הנפגעים.

עוד יקבל בית המשפט עתירת התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה מרתיע, וזאת לנוכח השיטתיות במעשיו וכן העובדה, כי שב ועובר עבירות בתחום האלימות במשפחה.

כן, מוצא בית המשפט לקבל את עתירת התביעה, להשית על הנאשם עונש של פיצוי משמעותי לנפגעי העבירה. לענין זה, כבר נקבע, לא פעם, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם ואף מצבו הכלכלי, אינם בגדר שיקול אותו יקח בית המשפט בחשבון בעת קביעת הפיצוי, וזאת היות שהמדובר בסעד בעל אופי אזרחי בהליך פלילי, ממש כשם שבתביעה אזרחית - אין שוקלים שיקולים אלה. ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); ע"פ 3116/13 **קבלאן**

נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים). גובה הפיצוי בהליך הפלילי מוגבל, ולנוכח העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, ספק אם יהיה בפיצוי שיושת כדי לשקף את גודל הנזקים שנגרמו לקרבנות העבירה. עם זאת, יש בפסיקת הפיצוי משום מסר של הכרה בסבל שעברו ובפגיעות שנגרמו להם.

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר ובחוות הדעת הפרטית; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם העונשים כדלקמן:

- א. 40 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס;
 - ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', המכוונת כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;
 - ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שאינה מכוונת כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;
 - ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שהיא מסוג עוון, או עבירה בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק;
 - ה. פיצוי לנפגעי העבירה, על פי החלוקה כדלקמן:
 - פיצוי לרעית הנאשם, המתלוננת 1 בכתב האישום המתוקן, בסך ₪ 10,000;
 - פיצוי למתלונן 2, בכתב האישום המתוקן, הקטין יליד 2004, בסך ₪ 20,000;
 - פיצוי למתלוננת 3, בכתב האישום המתוקן, הקטינה ילידת 2005, בסך ₪ 15,000.
 - פיצוי למתלוננת 4, בכתב האישום המתוקן, הקטינה ילידת 2007, בסך ₪ 5,000.
- הפיצי ישולם ב- 25 שיעורים שווים ורצופים, החל מתאריך 15.06.18 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.
- התביעה תעביר למזכירות בית המשפט, בתוך 14 יום מהיום, פרטי נפגעי העבירה לצורך דיווח הפיצוי.
- הנאשם יתיצב לריצוי ענשו כעת.
- עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, במעמד הצדדים.